

Berit Markevärn, hematolog med egen konstutställning

”Jag behöver både läkeriet och måleriet”

Profilen

Berit Markevärn mitt ibland en del av de tavlor som hon ställer ut i Stockholm under tio dagar från och med lördagen den 14 mars.

FOTO: JANNE HELLGREN

Hon är läkaren som nu får en egen konstutställning, Berit Markevärn, hematolog vid Umeå universitetssjukhus.

Målningen, tidigare en hobby, har blivit på allvar. Den har utvecklats till något av ett andra yrke – »jag lägger ned nästan en heltid på den». Och om tre dagar, lördagen den 14 mars, öppnas hennes utställning på Utställningssalong Strandvägen i Stockholm.

– Det är som spännande och kul, säger hon på ett påtagligt norrländskt vis medan ögonen riktigt glittrar.

Utställningen är ett kvitto på att hennes måleri utvecklats, också det kul men samtidigt lite skrämmande – »man får ju som större krav på sig».

Hennes tidigare kollektion var skir och tunn, men idag består produktionen av kraftfulla akvareller, »det ska vara mycket färg och mycket vatten» säger hon mycket bestämt. Utställningen nu omfattar 45–50 nya alster. Många visar människor i landskap. Hon har sina rötter i Kiruna och har levt sitt vuxna liv i Umeå – platser med långa vintrar. Ändå skildrar nästan allt hon gjort sommarlandskap.

– Det beror på att jag älskar sommaren, motiverar hon.

Sina motiv hämtar hon från en lång rad olika miljöer hon besökt t ex vid konferenser och under semestrar. Då tar hon bilder med sig hem, i huvudet eller i skissblocket, eller som foton hon knäppt. Men ett ställe, och dess männis-

kor, återkommer ofta när hon skapar. Det är Norrbyskärs – en gammal sågverksö utanför den Västerbottniska kusten – där hon och hennes familj, man och fem barn mellan 7 och 23 år, tillbringat en lång rad somrar. En av många tavlor som kommit till där pryder nu ett hem i Washington – en tavla som kort belyser hennes förmåga att snabbt hitta »bilder» som hon kan återge på målarduken:

I samband med att en vännina fyllde 40 år samlades öns kvinnor på stranden i kvällningen. Kvällen var het och inbjöd till ett bad. Alla i, nakna, utom Berit Markevärn.

– Jag måste bara insupa bilden, och så blev det »Kvällsdopp», berättar hon om tavlan som visar hennes väninnor med sommarbruna kroppar och med vita stjärter och vita bröst plaskande i vattnet.

Hennes pappa målade, så hon är uppväxt med att rita och måla.

– I Kiruna under de långa mörka vintrarna fanns inte så mycket att göra, så jag ritade eller åkte skidor.

Som 19-åring kom hon 1971 till Umeå och utbildade sig till lärare. Men snart sadlade hon om till medicinen. Hon utbildade sig till internmedicinare och har byggt på med hematologi.

– Jag hade länge velat bli doktor. Och jag har aldrig ångrat mitt val. Det är roligt att träffa så mycket människor och få tillfälle att hjälpa dem. Och det är

ett spännande jobb. Jag lär mig alltid något nytt, ingen dag är den andra lik.

Under alla år har hon jobbat heltid. Och målat på nästan heltid. Hur är det möjligt?

– Jag har tagit vara på de små stunderna. Mellan att laga mat och fixa fika har jag sprungit iväg och målat. Dessutom har jag passat på under sena kvällar och nätter, på lördagar och söndagar och när jag haft jourkomp.

– Jag har avstått från en hel del som andra gör – jag hinner inte vara så social och jag tittar nästan aldrig på TV, syr inte kläder, byter inte gardiner flera gånger om året. Och barnen, ja, de har ju en pappa också. Och hela familjen tycker dessutom att det är roligt med måleriet.

In sin framtid ser hon en fortsatt kombination av måleri och läkeri:

– Jag kan inte tänka mig att sluta med något av dem. De måste bara gå att förena, för bägge sakerna ger så mycket, riktigt sprudlar hon.

Målningen ger henne en befriande avkoppling och hon får en mycket stor tillfredsställelse av att skapa.

Att hon i jobbet träffar mycket svårt sjuka människor där det »inte alltid går som man hoppas» har bidragit till att hon »lär sig uppskatta det lilla i livet, sånt som man kanske glömmer bort ibland». Det, och att kunna hjälpa många sjuka, har givit erfarenheter och känslor hon inte vill vara utan.

Tom Ahlgren